

- קוזלובסקי ויוסף ר. על ועד הקניות. קוזל. מפעם אם יקבל על עצמו הרכוז. במקרה שספכותו לא תוגדר ולא תבטיח לו חופש ויזמה וידיעה בפעולה. הוא חושב ליוסף יעקבסון ונדמה לי גם אסמא ליוסף ר. הבטיח לתת סחר חשובה.

9.1.48

בבוקר ההיעצות עם יוחנן, יעקב, ישראל, יגאל, צבי, יצחק על עקרונות התקציב והאיסטרטגיה שלנו: מינימום הכוח הטגויס, ציוד, ביצור, תחבורה. בתחילת שנה התקציב הוגש לי תקציב של מיליון. דחיתי ההצעה כלא מטפיקה. העליתי התקציב עד 3.3. לא"י - ולא כלל הוצאות מהומות לכסיפדצו. עכשיו הוגש לי תקציב של 12 מיליון עד 1 באוקטובר. חושבני שזה למעלה מיכלהנו. אין לנו הרבה זמן להתכוננות. היום הרכסי לכינוי - 15 במאי, אם לא ידחה בכלל - יתכן שיקדט. נשק ליגלי נקבל - אם נקבל - רק בעזרת או"ם, והדבר מאוסק מאוד. ולכן עלינו לקבוע מה קודט בהוצאותינו בכסף החדשים הקרובים.

הנמיון של ששת השבועות מראה שטבחינה ערבית רצויה לא התקפה גדולה חד פעמית שיכולה להכשל - אלא הסדרה מתמדת וממושכת, שאינה מסכנת כוחות גדולים. יתכן שיצרפו שני השיטות: הסדרה ממוינת - והתקפות יותר גדולות באזורי חורפה אחר יגלו בכסף הזמן. מצדנו יש לדעת אם אנו מתכוננים להתגוננות ספסית - ביצורי כל נקודה והתגוננות מקומית - או התגוננות חוקמנית במסרה לערער את כוחם ויכלתם במהירות האמצעית. - אם השלטון הבריטי לא יעמוד למכשול. אני מצדד בשיטה השניה. עלינו לראות כיצד נבטיח התהבורה - שהיא כה חיונית בטבילנו, יש שאלת ירושלם וסביבתה (יש חשש שיפסיקו המיס פראש העין) ואולי נצטרך אז לכבוש הבורות הערבים - ויש שאלת הנגב, כאן אין זה ענין בסחון נקודות - אלא שמירה על שלטוננו בנגב. לא נוכל לעשות התקציב במהכונה קינג ג'ורג'. ביצוד עלינו לקמץ - מחוץ מה שדרוש להלבשה והנעלה שחשסור במאה אחוזים על בריאות בחורינו.

יוחנן סבור שדרושה תכניה של הטרדה נגדית, מלחמה כלכלית יש לשתח שימוש במשוריינים  
(ואם הערכים ישמשו במוקשים?) יש גם לעשות ביצורים זולים - שהעיקר בהם עבודה  
(חירות).

אחרי יצחק סבור שביצורים דווקא מאפשרים התקפות מצדנו באשר הם מסחררים אנשים  
מהקוים. לא נוכל לאבד נקודות כי אין לנו מרחב נסיגה. ביצור - זה חיל וחפירה,  
והמבויסים יחפרו.

שטחנו מחולק לשלושה מבחינת הגנה: הצפון ממסולה עד טירה צבי - מוקף בכל הצדדים  
ואנו בפיקוס. החלק המרכזי - מעכו ועד כאר-סובה - יש עודף בצד אחר - ים, ויש רוב  
יהודי. החלק השלישי הוא נגב עד אילת וים המלח. דומה לצפון, מכפרנו עוד יותר קטן.  
בתוכן עלינו להבטיח שלטון מלא, ונקודות מפריעות (טירה, סלמה, יעזור - נכסוף),  
ישו נסגור. הקושי בטני הקצוות (וירושלם?) - ידרשו לנו שני מיני משוריינים - להובלה  
ולהתקפה (עם צריח). 50 משוריינים מהווים כוח בגליל. עוד יותר זה חשוב בנגב.  
יהודה של 200 משוריינים כוחה כיחידה של 800 בלי משוריינים. דרושה גם מלחמה  
בסיחולוגית וחינוך הישוב לטבל.

צבי ל. - החקציב חלוי בגודל הכוח האנושי - ובגודל השכר. במשהו אפשר להקטין את  
הצורך. אפשר להקטין החקציב ע"י השגת מטלטלים בלי חסלום (מיטות, מזרונים וכדומה).

יגאל - דרושה הסברה גם כלפי המפקדים. אינם יודעים שעד עכשיו היתה אחרי ידנו על  
העליונה - אבל מלחמה זה עניין וסבל. אף כוח של עשרים אלף הוא מינימום ומכסימום.  
7 גדודים דרושים בצפון, בחיכוך דרושים 3000 איש, מח"א ועד הנגב 4000, בירושלם  
והטביבה 3000 (והנגב?) לזה יש להוסיף כוח טסטי מגויס של 4000 איש. החי"מ מרחק  
עכשיו יותר מ-3000 מגויסים. עשרים אלף הוא גם המכסימום מבחינת אפשרות הגיוס, כי  
לא נוכל לגייס משפחות מסורכלות.

כל החקציב לא דרוש מיד. אם נשיב נשק ולא יהיו לנו אנשים מאומנים אין תועלת בנשק.  
הכרחי שיהיה לנו מספר כפול של אנשים מזה של הנשק.

עלינו לשחק התחבורה הערבית והכלכלה ולהשרידם בכפר ובעיר וכך נוריד הכורל שלהם.  
יש להפסיק העבודה של הפלכה ולהקדישם רק לאמונים.

ישראל סבור שהציוד אפשר להביא באווירונים, אבל אנשים מהאפנים לאס. מספר האנשים  
הכופקדים על שמירת ת"א וירושלם אינו מספיק - קו ההגנה שלנו דליל. אין אנו יכולים  
להטמיר מקומות - אפשר רק להפריע ולאיים. אין לנו נסיגה - ולכן דרושים אנשים  
להגנה כל נקודה ולהגנה הישוב. ביצורי המקומות הכרחיים. אנו כבולים במידה רבה -  
כי אסור לנו להתגרות בכוחות השלטון. אל נחן חואנה כירי המכשלה לחקוף ההגנה.  
התקפות נגד צריכות להיות צמודות לזמן ולמקום. הסיורים שלנו בכפרים ריתקו כוחות  
ערבים - כי נפל עליהם פחד. יש צורך במגע עם העתוננים. דרוש אגף הסברה בטח.

יוחנן - אינו מאמין "כזיון העם" - הנשק שלנו צריך להיות מסובח כזה של הערבים,  
גם הטרות הרטואי. הכוח שלנו מעון באימון טוב. נצטרך להתזיק רזרבות מאוסנות -  
לשם הפחעה ברבע מאכריע.

פריץ - יש להחרים ציוד הדרוש לנו - ביישוב, יש להחרים גם צרכי מזון, עלינו לקבוע  
המחירים. לפני מרס ואפריל - לא לחת מכה מכרעת, אלא לאטן כוחנו ולבנותו ולציידו  
כהוגן. ניתן מכה חזקה - כשלא יהיה צד שלישי. היטובים עצמם צריכים לעכות ביצורים -  
עלינו לחת רק חיל ושקים.

יעקב ספקס אם אפשר למצוא חכמים שיוריד התקציב משנים עשר לששה מיליון. לא נעשה  
ביצורים זה לוכס" - לא נחוצה תאורם דרוש לנו שרות הנבסי - כי וודאי יהרטו גשרים.  
הבעיה לא קיצוץ התקציב - אלא מציאת האמצעים. יש לגייס סו"ב. לכל יחידה(?) יש  
לחת 40 מכוניות.

סיככתי: יסור לאישובינו - כוח של עשרים אלף. להוריד השכר בתמיכה לכעפחות נוזיל.  
שכר למוד, שכר דירה, מסים. להגדיל את המוביליות שלנו ע"י כלי רכב (טריון) -  
להבטיח קשר באווירונים ודרך ים עם הנגב והצפון. כאמצעי הגנה להשתמש בסריון,  
חפירות, גדרות תיל. בציוד האישי לא נקמץ על שמירת הבריאות, אך נטנע בקופפורט  
סיותר. על יעקב להשיג תקציב בדוק במשך הימים הקרובים.

- ויץ קובל על הנהלת הענינים בנגב. 20 מכוניות משא הגיעו בשבת שעברה לבית אשל, עם לווי, ולא חזרו באטר מחכות ללוי צבאי. כל יום עולה לנו 100 לא"י, והמכוניות דרוכות להובלת חומר. מדאגיה שמירת הצנור. הפגיעות מהרבות, אבל ויץ מהנגד לחנוכה - כל זמן שלא נהבצרנו ונהחזקנו. פגיעה בבורות עלולה להזיק לנו בדעת הקהל בעולם. הוקצבו 20000 לא"י (בשומות עם המחלקה) ליחסי שכנים, רוצים שהמלך ישפיע על סיכוי הנגב.

- הגיעה ידיעה שכנופיה מסוריה תקפה הבוקר את דן וכפר סולד.

- סלגרפתי שוב להדפס שישנו החלטתם ויקבלו על עצמם כל העולף הכספי של השירות הרעואי. אחריות הישוב היא בלתי מוגבלת.

10.1.48 (כח שבח)

- ליבונתסיין טוב מהאונן על חוסר עזרה לבטרם. אמרתי שאם זה עתון "בלתי תלוי" יש לו יסוד לתבוע עזרה רק טאוהדים "בלתי תלויים" אף הם, ולא סגוף כאורנן שאינו חייב להזדהות עם עתון בלתי תלוי. עורר שאלת ההסברה - וביקשתי להגיש לי הצעה על דרכים ואנשים.

- כעסר משלחת של פקידים הממשלה דרגה א': דיסקין, קוסלב, קופרמן, שיפריס. יש 220 פקידים יהודים גבהים, מהם 65 בת"א. רוצים לדעת עהידס במדינה, מהאוננים שעד עכסיו לא פנו אליהם, ולא מחיעצים עם ראשי מחלקות אלא עם פקידים מדרגה ב' וב'. שאלו את הממשלה אם יתנו ידיעות לסוכנות - לא אטרו עליהם אבל היחס הוא שילילי. הממשלה עומדת למרסם חוק להחיש עונת הפנסיה לפקידים. יתכן שיציעו להם פיצוי חד כעמי - הלהסכים, או לבחור בהמסכת השירות במדינה. הבעתי שמחתי לפבישה, בהקוסת המעבר פועלים שלושה גורמים: הממשלה עוינת, והיהה אולי רוצה שלא הקום במדינה יהודית. או"מ רוצה לבצע החלטתה, אבל נחקלת באובסטרקציה של אנגליה וכמהומות